

ननुलाक्षालवणमांसादिपतनीयानि विक्रये इति लाक्षादिविक्रये दोषस्य तेऽस्तद्वतः कथं धार्मिकत्वमित्याशङ्क्याह सर्वेषामिति अयमर्थः लोके हि उपकारिणं प्रत्युपकुर्वन्ति अद्रेहिणेन ह्यसंति चेत्सुत्सर्गः तत्सामान्या
देहि कौ उपकारापकारी जन्मान्तरे पिसुखदुःखप्रदानाय प्रभवतो न त्वाकस्मिकं कस्यचित्सुखदुःखं वा स्तिजन्मांतरीयं कारणं विनित्यनुमीयते ऽतः स्वभाववादस्तावदुक्त एव श्रुत्यादीनां धर्मप्रामाण्यमपि वक्ष्यमाण
रीत्या युज्यत एवेति ॥ ९ ॥ १० ॥ आकाशस्य अपटलस्य चित्रतां विविधाकारत्वं ॥ ११ ॥ १२ ॥ अपिहितद्वारा आच्छादितेन्द्रियगोलकाः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ विपक्षे दोषमा
ह यस्मादिति ॥ १८ ॥ मानः पथः पित्र्यान्मानवादधिदूरं नैष्टपरावत इति मंत्रलिङ्गाकुलाचारस्य ग्रामाण्यं गम्यते तदप्यस्मात्स्वीत्याह यथावदिति अहिंसा मयः कुलाचारोऽप्यग्रामाणमित्युक्तं मं

सर्वेषां यः सुहृन् नित्यं सर्वेषां च हितैरतः ॥ कर्मणामनसा वाचा सधर्मं वेद जाजले ॥ ९ ॥ नानुरुद्धो विरुध्येवानेह भिनचकामये ॥ समो हं सर्वभूतेषु पश्य मे जाज
ले व्रतं ॥ तुलामे सर्वभूतेषु समातिष्ठति जाजले ॥ १० ॥ नाहं परेषां कृत्यानि प्रशंसामि न गर्हये ॥ आकाशस्येव विप्रेन्द्रपश्य न लोकस्य चित्रतां ॥ ११ ॥ इति मां त्वं
विजानीहि सर्वलोकस्य जाजले ॥ समं मतिमतां श्रेष्ठसमलोष्ठा इमं कांचनं ॥ १२ ॥ यथा धवधिरोन्मत्ता उच्छ्वासपरमाः सदा ॥ देवैरपि हितद्वाराः सोपमा पश्यतो
मम ॥ १३ ॥ यथा वृद्धा तुरुरुशानि स्पृहा विषयान् प्रति ॥ तथार्थकामभोगेषु ममापि विगता स्पृहा ॥ १४ ॥ यदा चायं न विभेति यदा चास्मान्न विभ्यति ॥ यदा
नेच्छति न ह्येष्टि ब्रह्मसंपद्यते तदा ॥ १५ ॥ यदानं कुरुते भावं सर्वभूतेषु पापकं ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्मसंपद्यते तदा ॥ १६ ॥ न भूतो न भविष्यो स्ति न च धर्मो स्ति क
श्चन ॥ यो ऽभयः सर्वभूतानां स प्राप्नोत्यभयं पदं ॥ १७ ॥ यस्मादुद्विजते लोकः सर्वो मृत्युमुखा दिवा ॥ वाक्कूरा इदं पुरुषात्स प्राप्नोति महद्भयं ॥ १८ ॥ यथा वदते माना
नां वृद्धानां पुत्रपौत्रिणां ॥ अनुवर्तमाने ह्येव तत्तमं हिंसाणां महात्मनां ॥ १९ ॥ प्रनष्टः शाश्वतो धर्मः सदा चारेण मोहितः ॥ तेन वै धस्तपस्वी वा बलवान् वा विमुह्यते ॥ २० ॥

त्रार्थस्तु पित्र्यात्पित्रादिसंसेवितात् मानवात्समुन्मत्तस्तत्पकाशितात् वेदाविरुद्धादित्यर्थः पथो मार्गात्तनः अस्मान्दूरं मानैष्टनयत परावतः बद्धायुष्यतोऽस्मानिति ॥ १९ ॥ शिष्टाचारं प्रमाणयति प्रनष्ट इति द्वा
भ्यां शाश्वतः शश्वद्भवः परंपरया वेदमूलकत्वाद्नादिर्धर्मः शिष्टाचारः सप्रनष्टः यतः सदा चारेण क्वचिदंशे विरुद्धेन मोहितः मोहं प्रापितः यथा अवर्त्या शुन आत्राणि पेचे यः पूजयितुं पिद्वेव मनुष्यान् पेच आत्राणि शु
न इति श्रुतिरमृतिभ्यां वा मे देवस्य श्रेष्ठतमस्यापि बीभत्स आचार आपदि श्वमां स भक्षणरूपः प्रदर्शितः पुराणे वा कृषभादीनां महायोगिनामाचारं दृष्ट्वा आर्हतादयो मोहिताः पाषंडमार्गमनुगता इत्युक्तं तेन मोहरूपेण
कारणेनैव यो विद्यात्रान् तपस्वी जितेन्द्रियः बलवान् जितकामक्रोधः सोऽपि विमुह्यते विमुह्यत इति पाठे तेन सदा चारेणेत्यर्थः सर्वनाशे ससुत्सर्गस्य धर्मजतिपंडितः अर्धनाशे ससुत्सर्गस्य सर्वलज्जतिदुर्मति
रिति न्यायेन मूढाः शिष्टाचारमंशे विगीतं दृष्ट्वा कलमपित्यजंति स्वभाववाद्चानुरुद्धये बुद्धास्तु श्रुत्यंतरविरुद्धं विरुद्धांशमात्रं त्यक्त्वा तेनैव सदा चारेण मुह्यन्त इति ॥ २० ॥